

MAA- JA METSÄTALOUSVALIOKUNNAN LAUSUNTO 19/2014 vp

Valtioneuvoston selonteko julkisen talouden suunnitelmasta vuosille 2015—2018

Valtiovarainvaliokunnalle

JOHDANTO

Vireilletulo

Eduskunta on 8 päivänä huhtikuuta 2014 lähettäessään valtioneuvoston selonteon julkisen talouden suunnitelmasta vuosille 2015—2018 (VNS 4/2014 vp) valmistelevasti käsiteltäväksi valtiovarainvaliokuntaan samalla päättänyt, että muut erikoisvaliokunnat voivat halutessaan antaa lausuntonsa valtiovarainvaliokunnalle.

Asiantuntijat

Valiokunnassa ovat olleet kuultavina

- lainsäädäntöneuvos Jyri Inha ja budjettineuvos Kirsti Vallinheimo, valtiovarainministeriö
- maatalousneuvos Esa Hiiva, metsäneuvos Marja Kokkonen, talousjohtaja Hannele Lai-

- honen ja neuvotteleva virkamies Heikki Piiparinen, maa- ja metsätalousministeriö
- henkilöstö- ja kehitysjohtaja Tapio Pouta, Metsähallitus
- ylijohtaja Leena Paavilainen, Metsäntutkimuslaitos
- yksikön johtaja Jouko Lehtoviita, Metsätalouden kehittämiskeskus Tapio
- johtaja Ari Eini, Suomen metsäkeskus
- lakimies Tommi Siivonen ja tutkimuspäällikkö Juha Lappalainen, Maa- ja metsätaloustuottajain Keskusliitto MTK ry
- metsäasioiden päällikkö Jouni Väkevä, Metsäteollisuus ry.

Lisäksi kirjallisen lausunnon ovat antaneet
— MTT Taloustutkimus
— Koneyrittäjien liitto ry.

VALIOKUNNAN KANNANOTOT

Perustelut

Yleistä

Vuosia 2015—2018 koskevassa selonteossa käydään läpi julkisen talouden hoitoa ohjaavat säännöt, tavoitteet ja finanssipolitiikan linja sekä esitellään tiivistetysti valtiovarainministeriön kokonaistaloudellinen ennuste, johon julkisen talouden suunnitelma perustuu. Selonteossa esitetään myös keskeiset toimenpiteet julkisen

talouden tasapainottamiseksi sekä esitellään valtiontalouden kehyspäättös vuosille 2015—2018. Tämän kehyspäättöksen pohjana on hallituksen 27.3.2013 päättämä vaalikauden kehys, joka tarkistetaan nyt vuosille 2015—2018.

Valiokunta toteaa, että maa- ja metsätalousministeriön kehukseen sisältyy hallituksen tekemiä säästöpäätöksiä kehyskaudella vuosittain noin 210 miljoonaa euroa. Näistä menosäästöistä noin 60 prosenttia kohdistuu maatalouteen. Valiokunta korostaa sitä, että tulee lisätä hallin-

non tuottavuutta ja parantaa siirtomenojen vaikuttavuutta säästöjen negatiivisen vaikutuksen vähentämiseksi toimialalla.

Valiokunta pitää tärkeänä, että alueellinen kehitys maan eri osissa turvataan.

Maatalous

Valiokunta korostaa maatalouden ja maaseudun elinkeinojen kilpailukyyn ja rakennekehityksen edistämistä. Maatalouspolitiikalla tulee tukea aktiivitulojen toiminnan kannattavuutta, viljelijöiden nousevaa tulokehitystä ja kotimaisiin raaka-aineisiin perustuvan elintarviketuotannon säilyttämistä nykytasolla. Tärkeää on kehittää perheviljelmiin perustuvaa maataloutta siten, että tavoitteena on sen tuottavuuden nostaminen ja kilpailukyyn parantaminen. Tarvitsemansa raaka-aineet maamme elintarviketeollisuus hankkii pääosin kotimaiselta maa- ja puutarhataloudelta. Elintarviketeollisuus on sekä tuotannon bruttoarvolla että arvonlisäyksellä mitattuna Suomen viidenneksi suurin teollisuuden ala. Kansallinen huoltovarmuus tulee varmistaa maataloustuotannon monipuolisuudella ja kotimaisten tuotteiden tuotannolla.

Valtaosa maa- ja metsätalousministeriön hallinnonalan talousarvion määrärahoista kohdistuu ns. viljelijätukiin, jotka ovat keskeisiä välineitä edellä mainittujen tavoitteiden edistämässä. Viljelijätukia ovat EU:n kokonaan rahoittamat suorat tuet (EU-tulotuki), osarahoitetut maaseudun kehittämisohjelman luonnonhaittakorvaus ja maatalouden ympäristötuki sekä kokonaan kansallisesti rahoitettu maa- ja puutarhatalouden kansallinen tuki. Vuonna 2014 EU:n suorien tukien osuus viljelijätuista on noin 29 prosenttia, maaseutuohjelman viljelijätukien osuus on yhteensä noin 44 prosenttia ja kansallisen tuen osuus on noin 27 prosenttia.

EU:n suorien tukien rahoitus kohdistuu Suomelle suoraan EU:n budjetista, ja myös maaseudun kehittämisohjelman viljelijätuet perustuvat merkittävään EU-rahoitukseen. Lisäksi maaseutuohjelman tuet ovat pohjautuneet monivuotisiin valtion ja viljelijöiden välisiin sitoumuksiin ohjelman toimenpiteistä ja niiden rahoituksesta. Näistä syistä valtiontalouden jo tehdyt säästö-

päätökset ovat vaikuttaneet erityisesti maa- ja puutarhatalouden kansalliseen tukeen.

Valiokunta toteaa, että uudet EU:n yhteisen maatalouspolitiikan mukaiset rahoituskauden 2014—2020 maatalouden ja maaseudun kehittämisen tukijärjestelmät otetaan käyttöön vuonna 2015. Niiden tarvitsema rahoitus sisältyy kehyksiin. Valiokunnan saamasta selvityksestä on käynyt ilmi, että EU-tukien kokonaistasossa ei ole tulevilla rahoituskaudella 2014—2020 tapahtumassa Suomen osalta merkittäviä muutoksia kauteen 2007—2013 verrattuna. Eurooppa-neuvoston helmikuussa 2013 tekemä rahoituskehysratkaisu merkitsee kuitenkin, että maatalouden EU-tuen kokonaismäärä laskee Suomessa vuoden 2011 hinnoin laskettuna hieman yli 3 prosenttia ohjelmakauteen 2007—2013 verrattuna.

Valiokunta kiinnittää huomiota siihen, että EU:n yhteisen maatalouspolitiikan uudella ohjelmakaudella 2014—2020 muun muassa maaseudun kehittämisohjelman viljelijätukien rakenne uudistuu monilta osin. Luonnonhaittakorvauksen kansallinen lisäosa sisältyy jatkossa kokonaisuudessaan maaseudun kehittämisohjelman uudistettuun luonnonhaittakorvaukseen. Samalla luonnonhaittakorvauksen rahoitus toteutetaan jatkossa kokonaisuudessaan luonnonhaittakorvausten talousarvionmomentilta (30.20.44). Vuonna 2014 luonnonhaittakorvauksen kansallista lisäosaa arvioidaan maksettavan runsaat 119 miljoonaa euroa.

Valiokunta pitää myönteisenä, että tuotantosidonnaiset tuet säilyvät rahoituskaudella 2014—2020 EU:n maatalouspolitiikan keinovalikoimassa. Tehdyt päätökset mahdollistavat tulevana vuosina jopa tukien uudelleenkytkemisen tiettyjen hyödykkeiden tuottamiseen. Suomessa tuotantoon sidottujen tukien osuus suoran CAP-tuen kokonaismäärästä saa nousta vuonna 2015 nykyisestä 10 prosentista peräti 20 prosenttiin, josta sen on alennuttava 18 prosenttiin rahoituskauden 2014—2020 lopulla. Tämän myötä Etelä-Suomen AB-tukialueilla maksettava nautojen ja avomaavihannesten tuki, joka on maksettu tähän saakka liittymissopimuksen artiklaan 141

perustuen, voidaan maksaa tulevina vuosina EU:n tuotantoon sidottuna tukena.

Kansallisen tuen keskeiset osat ovat suuruusjärjestyksessä pohjoinen tuki, luonnonhaittakorvauksen kansallinen lisäosa ja Etelä-Suomen kansallinen tuki. Valiokunta toteaa, että jo usean vuoden ajan Etelä-Suomen kansallisen tuen määrä on ns. 141-tukena pienentynyt merkittävästi EU:n komission päätösten mukaisten tuen maksuvaltuuksien alenemisen takia. Merkittävä osa tuen alenemasta on muodostunut sika- ja siipikarjatalouden ja myös puutarhatalouden tuen maksuvaltuuksien pienemisestä. Samalla näiden sektoreiden kansallisen tuen määrä pohjoisen tuen alueella on markkinahäiriöiden välttämiseksi pienentynyt suhteessa lähes yhtä paljon kuin Etelä-Suomessa. Aiemmat kansallisen tukeen kohdistuneet valtiontalouden säästöpäätökset on voitu käytännössä toteuttaa näillä tukimuutoksilla. Valtaosa vuoden 2014 säästötärpeestä edellisvuoteen verrattuna on toteutettu leikkaamalla pohjoisen tuen yleistä hehtaaritukea 5 euroa hehtaarilta. Menettelystä sovittiin tuottajajärjestöjen kanssa vuoden 2014 kansallisen tuen ratkaisun yhteydessä marraskuussa 2013.

Merkittävä osa eli noin 30 miljoonaa euroa edellä mainitusta Etelä-Suomen kansallisena tukena vuonna 2014 maksettavasta tuesta maksetaan vuodesta 2015 alkaen EU:n suorina tukina. Märehtijöitä (lypsylehmät ja muut naudat, uuhet ja kutut) sekä tarkkelysperunaa ja avomaanvihanneksia on tarkoitus tukea Etelä-Suomessa jatkossa ainoastaan EU:n tuotantosidonnaisilla tuilla, joiden rahoitusta vahvistetaan nykyjärjestelmään verrattuna. Rakenteellisten muutosten takia vuodesta 2015 alkaen yli 90 prosenttia kansallisen tuen määrärahasta koostuu pohjoisesta tuesta. Kansallisen tuen määräraha on vuonna 2015 kokonaisuudessaan lähes 176 miljoonaa euroa nykyistä pienempi erityisesti näiden rakenteellisten muutosten ja osittain myös aiempien valtiontalouden säästöpäätösten takia. Maa- ja metsätalousministeriön koko hallinnonalalle kevään 2014 kehyspäätöksellä osoitetusta 21,3 miljoonan euron lisäsäästöstä valtaosa kohdennetaan teknisesti kansalliseen tukeen.

Säästöjen lopullisesta kohdentamisesta päätehtään kunkin vuoden talousarvion valmistelun yhteydessä.

Valiokunta kiinnittää erityistä huomiota siihen, että markkinat ohjaavat enenevässä määrin sitä, mitä maatalouden tuloille, kannattavuudelle ja tuotannolle tapahtuu. Kansallisten tulo- ja rakennetukien keskeinen rooli maatalouden tulotason ja tuotantovolyymien ylläpitäjänä säilyy silti Suomessa tulevinakin vuosina. Vuonna 2013 tukien kokonaismäärä oli MTT Taloustutkimuksen kokonaislaskennan mukaan 1,96 mrd. euroa, mikä vastasi 35:tä prosenttia maa- ja puutarhatalouden kokonaistuotosta. Jotta myönteinen rakennekehitys maataloudessa jatkuisi ja tulotaso ei heikkenisi, tarvitaan maatalouden tukeen vakautta ja pitkäjänteisyyttä. Kotimainen elintarviketuotanto on edellä todetun mukaisesti riippuvainen kotimaisesta maa- ja puutarhataloudesta.

Valiokunta toteaa, että nopea tuotantopanosien hintojen nousu, erityisesti rehujen, mutta myös työn ja energian sekä koneiden ja rakennustarvikkeiden kallistuminen, on johtanut viime vuosina maatalouden kannattavuuden heikkenemiseen. Kun suuret hintavaihtelut ovat tulleet osaksi markkinoiden jokapäiväistä toimintaa, mittavat kertainvestoinnit ovat maataloilille riskialttiimpia kuin edellisellä vuosikymmenellä. Valiokunta korostaa sitä, että markkina- ja hintariskien kasvaessa niiden hallintaan on panostettava maataloudessa nykyistä selvästi enemmän. Sen lisäksi, että kannattavuuden parantamiseksi elinkeinon kustannuksia tulee alentaa, valiokunta pitää myös välttämättömänä, että alkutuotannon asemaa elintarvikeketjussa parannetaan edistämällä tuotteiden pääsyä jakeeluun ja kauppaan. Tavoitteena tulee olla markkinoiden nykyistä tasapainoisempi toiminta alkutuotannon kannalta. Erittäin tärkeää on myös, että maataloustuotteiden vienninedistämistoimia tehostetaan.

Valiokunta toteaa, että maataloudelle on asetettu keskeinen asema yhteiskunnan eri tavoitteiden, kuten vesistökuormituksen vähentäminen, luonnon monimuotoisuuden turvaaminen ja kasvihuonekaasupäästöjen vähentäminen, saavutta-

misessa. Haasteeksi muodostuu se, kuinka maatalouden kilpailukykyä parannetaan yhdessä eri tavoitteiden kanssa tilanteessa, jossa maatalouden saama rahoitus on vähenemässä.

Maatalouden osalta valtiontalouden kehykseen liittyvät toimet näkyvät ainakin viljelijöiden tulotuissa, investointituissa, hallinnon resursseissa ja tutkimuksessa. Koska nämä toimet näkyvät väistämättä merkittävällä tavalla elinkeinon taloudellisessa tilanteessa, on välttämättömyyden keventää viljelijöihin kohdistuvia elinkeinon kustannuksia. Kilpailukyvyn parantamista koskeviin toimiin on ryhdyttävä välittömästi. Säästötavoitteiden saavuttamiseksi tulee ennen kaikkea maatalouden hallinnoinnista aiheutuvia kustannuksia karsia.

Valiokunta toteaa, että maatalouden tuotavuuden kasvu on edellyttänyt ja jatkossakin edellyttää työpanoksen voimakasta korvaamista pääomapanoksilla, ts. sanoen koneilla, rakennuksilla ja laitteilla, niin että kokonaistuottavuuden kasvu on selvästi hitaampaa kuin työn tuotavuuden kasvu. Maatilojen lukumäärä tulee MTT:n arvion mukaan edelleen vähenemään lähimain samalla vauhdilla kuin vuosina 1995–2010, mikä tarkoittaa kotieläintilojen määrän puoliintumista kerran kymmenessä vuodessa sekä kaikkien maatilojen vähenemistä noin kolmanneksella vuosikymmenessä. Voimakas tilakoon kasvu tulee jatkumaan myös lypsykarjataloudessa, jossa siirtyminen laajan mittakaavan erikoistuneeseen tuotantotapaan alkoi paljon sikataloutta hitaammin. Joiltain osin myös kasvinviljelyssä on nähtävissä voimistuvaa tehostumista ja tilakoon kasvua. Toistaiseksi maataloustuotteiden tuotanto on ollut Suomessa vaakaata naudanlihantuotannon hidasta vähenemistä ja viime vuosien sianlihantuotannon vähenemistä lukuun ottamatta.

Valiokunta kiinnittää huomiota siihen, että merkittävänä investointien ja tilojen kasvun esteenä pidetään peltomaan huonoa saatavuutta ja korkeita vuokrahintoja yhtä lailla kuin investointien huonoa kannattavuutta. Yhtenä syynä pellon heikolle tarjonnalle ovat peltoalaperusteiset tuet. Niiden lisäksi alueelliset kotieläintuo-

tannon keskittymät voivat nostaa pellon hintaa huomattavastikin.

Hallitusohjelman mukaan maatalouden rakennetuen riittävyys turvataan. Selonteossa on todettu, että maaseutuelinkeinotoiminnan korkotukilainavaltuuden vuotuisen tarpeen arvioidaan säilyvän vuoden 2014 tasolla. Osarahoitteiset maatalouden aloittamis- ja investointiavustukset rahoitetaan osana Manner-Suomen maaseudun kehittämisohjelmaa talousarvioon varattavasta määrärahasta. Kokonaan kansalliset avustukset rahoitetaan Maatilatalouden kehittämisrahastosta (Makera). Vuosien 2015–2018 kehykseen ei sisälly siirtoa Maatilatalouden kehittämisrahastoon. Valiokunta pitää tärkeänä, että rakennetukien jatkuvuus ratkaistaan mahdollisimman pikaisesti.

Valiokunta pitää erittäin tärkeänä, että hallitus seuraa nuorten viljelijöiden tilojen ja aktiivitilojen kannattavuuden kehitystä kaikilla tuotannonaloilla ja ryhtyy tarvittaessa toimiin toimintaedellytysten turvaamiseksi. Maataloustukea on kohdistettava nykyistä enemmän ns. aktiivituotantoon, ja viljelijöiden jaksamiseen on kiinnitettävä erityistä huomiota muun muassa riittävässä lomituspalveluilla. Jaksamisenkin kannalta valiokunta pitää välttämättömänä, että viljelijöihin kohdistuvaa hallinnollista taakkaa kevennetään konkreettisesti. Kansallisten määräysten ja viranomaisten toiminnan tulee joustaa EU:n lainsäädännön puitteissa.

Pitkäjänteiset tutkimusrahoitusrakenteet luovat vahvaa asiantuntijaosaamista maatalouspolitiikan, maatalouden ja laajemminkin maaseudun kehittämisen eri osa-alueille. Hallinnonalalle perustetaan tutkimuksen vaikuttavuuden ja tehokkuuden lisäämiseksi Luonnonvarakeskus 1.1. 2015 lukien. Valiokunta pitää tärkeänä, että tutkimustoimintaan osoitetaan riittävä rahoitus ja että maaseudulle tarpeelliset koulutus- ja neuvontapalvelut turvataan.

Metsätalous

Valiokunta kiinnittää huomiota puuta jalostavan teollisuuden merkitykseen maamme kansantaloudelle. Metsäteollisuuden tuotannon arvo oli vuonna 2013 noin 19 miljardia euroa. Se työllis-

tää suoraan yhteensä 42 000 ihmistä ja epäsuorasti vielä enemmän. Näiden työpaikkojen merkitys on myös aluetaloudessa suuri. Tavaravientimme arvosta noin 20 prosenttia on metsäteollisuuden tuotteita, kuten erilaisia paperituotteita, sellua, kartonkeja, sahatavaraa ja sen jalosteita. Vuonna 2012 metsäteollisuuden viennin arvo oli noin 11 miljardia euroa. Nettovientituloistamme osuus on vielä suurempi. Lisäksi metsänomistajat saivat vuonna 2012 bruttokantorahatuloja 1,7 miljardia euroa, joista sahateollisuuden osuus oli noin kaksi kolmasosaa.

Viitaten edellä todettuun valiokunta korostaa sitä, että kansantalouden näkökulmasta ja maamme vientitulojen turvaamiseksi on välttämätöntä edistää kestävää metsätaloutta ja varmistaa tulevaisuuden puuntuotanto, joka on myös tulevaisuuden biotalouden perusta.

Valiokunta tuo esiin, että pitkällä tähtäimellä kotimaisen puun kysyntää kasvattavat tuotannon monipuolistaminen ja koneiden uusiminen käytössä olevilla puunjalostuslaitoksilla. Puuntuotannon tehostaminen parantaa metsätalouden kannattavuutta, ja metsänhoitoon aktivoivat kannusteet aktivoivat myös hakkuumahdollisuuksien hyödyntämiseen ja puukauppaan. Luottamus kotimaisen raaka-aineen saatavuuteen on ratkaiseva tekijä, kun tarkastellaan puunjalostuksen toimintaedellytyksiä ja laajentamismahdollisuuksia tulevaisuudessa. Selonteossa todetaan, että ennen kehyskauden alkua laaditaan metsäpoliittisen selonteon linjausten pohjalta Kansallista metsäohjelmaa jatkava Metsästrategia 2025. Tukijärjestelmät uudistetaan ottaen huomioon EU:n maa- ja metsätalouseläiden ja maaseutueläiden valtiontuen suuntaviivat.

Valiokunta toteaa, että kehyspäätöksessä 27.3.2013 metsätalouden (luku 60) määrärahat vuodelle 2015 olivat 165,687 miljoonaa euroa. Käsiteltävänä olevassa kehyspäätöksessä 4.3.2014 kyseiset määrärahat vuodelle 2015 ovat 157,938 miljoonaa euroa ja vuodelle 2018 156,726 miljoonaa euroa. Valiokunta kiinnittääkin huomiota määrärahavähennykseen. Metsätalous on pitkäjänteistä toimintaa, ja Suomen metsien nykyisen yli 100 miljoonan kuutiometrin kasvun perusteet on luotu vuosien 1960—1980

työllä. Metsänhoito- ja perusparannustöiden taso pitää turvata pitkäjänteisesti.

Valiokunnalle toimitetun selvityksen mukaan kestävä metsätalouden rahoituslainsäädännön mukaisen Kemera-tuen osalta jo hallitusohjelman säästöt ja vuoden 2012 lisäsäästöt edellyttävät muutoksia tukijärjestelmään: tuettavia työlajeja joudutaan rajaamaan nykyisestä ja tukitasoja tarkistamaan. Säästöjen takia Kansallisessa metsäohjelmassa yksityismetsien metsänhoito- ja perusparannustöille asetettuja työmäärätaivoitteita ei tulla saavuttamaan hallituskaudella. Maa- ja metsätalousministeriön asettama kestävä metsätalouden rahoituslainsäädännön kokonaisuudistusta valmistellut työryhmä luovutti esityksensä 8.4.2014. Ministeriön tarkoituksena on antaa lakiehdotus lausuntokierroksen jälkeen budjettilakina syksyllä 2014. Laki vaatii tullakseen voimaan EU:n notifikaation, mikä tämän hetken arvion mukaan tarkoittaa voimaantuloa aikaisintaan heinäkuun alussa 2015. Voimaantuloon saakka rahoituspäätökset tehdään nykyisen lainsäädännön mukaisesti.

Valiokunta kiinnittää erityistä huomiota siihen, että etenkin nuorten taimikoiden metsänhoidollinen tila ei ole nykyisin tyydyttävällä tasolla. Taimikoiden tila on viime vuosina heikentynyt seurantalustien mukaan. Kaikissa metsänhoidon ja perusparannuksen työlajeissa on metsien inventointitulosten perusteella merkittävää lisäystarvetta. Tämä tulee näkymään muutamien kymmenien vuosien kuluttua markkinoille tulevan raaka-ainetarjonnan määrässä ja laadussa. Nykyisen metsätalouden tukijärjestelmän vaikuttavuus yhdessä niukentuneiden resurssien kanssa ei ole kyennyt pitämään metsiemme tilaa sillä tasolla kuin olisi toivottavaa. Valiokunta pitääkin edellä todettua metsätalouden tukijärjestelmän kokonaisuudistusta erittäin tarpeellisena. Vaikuttavuuden saamiseksi nuoren metsän hoidon tukea tulee suunnata siten, että pääosa työstä suuntautuu taimikonhoitotöihin.

Valiokunta toteaa, että pienpuun energiatukijärjestelmä on edelleen komission käsittelyssä. Valiokunnan saaman selvityksen mukaan maa- ja metsätalousministeriö on tehnyt komission kannan mukaisesti muutosehdotuksia tukijärjes-

telmän ehtoihin verrattuna eduskunnan hyväksymään lakiin pienpuun energiatuesta (101/2011). Muutokset ovat komission käsittelyssä. Suurin ero hyväksyttyyn lakiin verrattuna on se, että komission kannan mukaan tuen tulee kohdistua laitoksiin ja tuen hakijana olisi siten sähkö- tai lämpölaitos. Komissio tulee ottamaan kantaa tukijärjestelmään uusien ympäristönsuojelusuuntaviivojen mukaisesti. Mikäli tukijärjestelmä hyväksytään, sen on tarkoitus tulla voimaan samaan aikaan uuden Kemera-järjestelmän kanssa. Valiokunta katsoo, että tukijärjestelmään liittyvän epävarmuuden takia tulee harkita myös muita vaihtoehtoisia tukimuotoja. Valiokunnalle toimitetusta selvityksestä on käynyt ilmi, että toistaiseksi myös energiapuun korjuun tukemista jatketaan Kemera-lainsäädännön mukaisella energiapuun korjuutuella.

Valiokunta kiinnittää huomiota siihen, että kestäväällä metsätaloudella hillitään myös ilmastomuutosta ja parannetaan mahdollisuuksia uusiutuvan puuraaka-aineen ja energian käyttöön. Suomi on sitoutunut nostamaan uusiutuvien energialähteiden osuuden nykyisestä 28 prosentista 38 prosenttiin vuoteen 2020 mennessä. Lisäystavoitteesta metsähakkeen osuus on yli puolet. Käsittelyssä on nyt komission ehdotus, jossa uusiutuvan energian osuus koko EU:n tasolla olisi 27 prosenttia (sitova tavoite). Maakohtaisia tavoitteita ei jatkettaisi vuoden 2020 jälkeen.

Edellä todetun mukaisesti kotimaisen uusiutuvan energian ja erityisesti metsähakkeen käyttöä tulee merkittävästi lisätä. Metsähakkeen kilpailukyky energiantuotannossa on kuitenkin viime aikoina heikentynyt merkittävästi kivihiileen verrattuna. Valiokunta painottaa erityisesti turpeen suurta merkitystä välttämättömänä metsähaketta täydentävänä polttoaineena suurissa voimalaitoskattiloissa sekä polttoteknisten ominaisuuksien että kotimaisen saatavuuden ansiosta. Kivihiilen korvaamisella metsähakkeella on huomattavia myönteisiä vaikutuksia kansantaloudelle ja aluetalouksille. Selonteossa todetaan, että vuodelle 2015 suunniteltu turpeen veron korotus perutaan. Valiokunta katsoo, että tulee myös harkita turpeen verotuksen palauttamista vuoden 2012 tasolle. Valiokunta toteaa

myös, että sahojen polttokelpoisten sivutuotteiden kilpailuasemaa tulee korjata energiantuotannon tehostamiseksi tältä osin.

Valiokunta toteaa, että Etelä-Suomen metsien monimuotoisuuden toimintaohjelma (METSO-ohjelma) on ollut menestys. Metsänomistajat ovat ottaneet järjestelmän omakseen, ja niin pysyvän kuin määräaikaisenkin suojelun piiriin on tarjottu lukuisia määriä uusia luonnon monimuotoisuuden kannalta tärkeitä kohteita. Valiokunta kiinnittää kuitenkin huomiota siihen, että Metso-rahoitukseen kohdistetut säästöt merkitsevät sitä, että ohjelmassa talousmetsille asetettuja pinta-alatavoitteita ei tulla saavuttamaan. Hehtaarimääräisestä minimitalvavoitteesta (82 000 ha) voidaan vuoteen 2020 mennessä toteuttaa noin 70 prosenttia. Rahoituksen vaikuttavuuden ylläpitämiseksi ympäristötukea pyritään valiokunnan saaman selvityksen mukaan kohdistamaan aikaisempaa selvemmin tarpeeseen eli niille metsälain 10 §:n mukaisille kohteille, joille on suunniteltu metsätaloustoimenpiteitä.

Maa- ja metsätalousministeriön rahoittamat Metso-ohjelman toimenpiteet kohdistuvat talousmetsiin ja ympäristöministeriön toimenpiteet suojelualueille. Kun lähes 90 prosenttia Suomen metsistä on talousmetsiä, talousmetsien käsittely on keskeisessä asemassa monimuotoisuuden turvaamisessa, vaikka on huomattava, että nykyiseen metsänhoitoon kuuluvilla metsäluonnonhoidon toimenpiteillä edistetään merkittävällä tavalla metsien monimuotoisuutta ilman valtion tukirahoitusta. Kokonaistavoitteiden saavuttamisen kannalta valiokunta pitää tärkeänä, että maa- ja metsätalousministeriön osuus METSO-ohjelman rahoituksesta turvataan. Valiokunta kiinnittää myös huomiota siihen, että Metso-ohjelman toteutuskeinot eivät ole verotuksellisesti tasavertaisessa asemassa. Luonnon-suojelulain säädännän mukaiset korvaukset ovat metsänomistajalle verovapaita, mutta Kemera-lainsäädännön alainen tuki on vuoden 2012 alusta alkaen ollut verotettavaa tuloa.

Valiokunta toteaa, että metsätalouteen liittyvien elinkeinojen edistäminen on Suomen metsäkeskuksen toiminnan painopiste. Panostaminen metsävaratiedon tehokkaaseen hyödyntämi-

seen ja sähköisiin palveluihin on strateginen valinta, jolla parannetaan Suomen metsäsektorin kilpailukykyä. Valiokunta kiinnittää myös huomiota siihen, että EU:n maa- ja metsätalouselämyksen valtiotukisuuntaviivat tulevat todennäköisesti lisäämään merkittävästi Kemera-hankkeiden hallinnointiin liittyviä kustannuksia metsäkeskuksessa. Valiokunta pitää tärkeänä, että metsäkeskukselle turvataan riittävät voimavarat.

Valiokunta korostaa sitä, että Metsähallituksen liiketoiminnalle asetettavat tulostavoitteet eivät saa vaarantaa Metsähallituksen hallinnassa olevan omaisuuden järkipäätä hoitoa ja käyttöä.

Metsäntutkimuksen merkitys metsäsektorin uudistumiselle sekä tutkimuksen strateginen rooli ovat kasvaneet viime vuosina entisestään. Tänä päivänä kaivataan yhä kiivammin tutkimukselta uusia ratkaisuja ja toimintamalleja koko sektorille. Tutkimus on hyvin pitkäjänteistä toimintaa, ja tulokset näkyvät vasta vuosien kuluttua. Hallinnonalalle perustetaan tutkimuksen vaikuttavuuden ja tehokkuuden lisäämiseksi Luonnonvarakeskus 1.1.2015 lukien. Valiokunta pitää tärkeänä, että metsäalan merkittävyys otetaan huomioon Luonnonvarakeskuksen tutkimussuunnitelmia laadittaessa ja että alan tutkimustoiminnan määrärahat turvataan.

Tiet

Valiokunta kiinnittää tässäkin yhteydessä huomiota siihen, että toimivalla tieverkostolla on keskeinen merkitys maaseudun kaikkien toimintojen kannalta. Se on myös puuntuotannon ja puunhankinnan perusedellytys. Edellä esitettyynkin viitaten valiokunta korostaa, että kasvava puunkäyttö teollisuudessa ja energiantuotannossa tulee lisäämään niin raaka-aine- kuin tuotekuljetuksia. Sen vuoksi tulee selvittää, voidaanko kuljetusten edellyttämää liikenneinfrastruktuuria parantaa esimerkiksi ns. teemarahoitushallia hyödyntäen. Tässä yhteydessä valiokunta tuo esimerkkeinä esiin Äänekosken biotuotetehdashankkeen, Varkaudessa aloitettavan

kartongin tuotannon ja Kymin sellutehtaan laajennuksen. Investoinnit tulevat edellyttämään huomattavaa kuljetusten lisäämistä. Myös yksityisten kunto on oleellisen tärkeä maaseutuelinkeinoille ja teiden varsilla asuville. Valiokunta pitääkin välttämättömänä, että teiden kunnostamisen suoritelmästä huolehditaan.

Vesitalous

Ilmaston muuttuessa ja sää- ja vesiolojen ääri-ilmiöiden yleistyessä kasvaa tarve varautua tulvariskien kasvuun sekä vesihuollon erityistilanteisiin. Myös vesistörakenteiden perusparannustointen tarve kasvaa. Valtion talousarvion kautta edistetään vesihuollon alueellista yhteistyötä, erityistilanteisiin varautumista sekä maaseudun vesihuoltoa. Määrärahoja suunnataan myös toimenpiteisiin, joilla parannetaan varautumista suuriin tulviin asutuksen ja tilusten suojaustason parantamiseksi. Valiokunta pitää tärkeänä, että vesitalouden riittävästä rahoituksesta huolehditaan.

Riistavahingot

Riistavahinkolain (105/2009) 9 §:n 2 momentin mukaan mm. suurpetojen aiheuttamien vahinkojen korvaaminen on mahdollista vain valtion talousarvion asettamissa rajoissa. Valiokunta korostaa sitä, että korvausten keskeyttämättömän maksamisen turvaamiseksi tulee tähän tarkoitukseen varata määräraha, jonka voidaan arvioida kattavan jatkuvasti kasvussa olevat vahingot. Suurpetovahinkojen vähentämiseksi tarvitaan toimivaa ja tuloksellista petoeläinkantojen sääntelyä. Valiokunta pitää myös tärkeänä korvausten ripeää maksamista vahingon kärsijöille.

Lausunto

Lausuntonaan maa- ja metsätalousvaliokunta esittää,

että valtiovarainvaliokunta ottaa edellä olevan huomioon.

MmVL 19/2014 vp — VNS 4/2014 vp

Helsingissä 8 päivänä toukokuuta 2014

Asian ratkaisevaan käsittelyyn valiokunnassa ovat ottaneet osaa

pj.	Jari Leppä /kesk	Timo V. Korhonen /kesk
vpj.	Lauri Heikkilä /ps	Pirkko Mattila /ps
jäs.	Heikki Autto /kok	Mats Nylund /r
	Markku Eestilä /kok	Kari Rajamäki /sd
	Satu Haapanen /vihr	Janne Sankelo /kok
	Lasse Hautala /kesk	Arto Satonen /kok.
	Reijo Hongisto /ps	

Valiokunnan sihteerinä on toiminut

valiokuntaneuvos Carl Selenius.

ERIÄVÄ MIELIPIDE 1

Perustelut

Keskustan valiokuntaryhmä toteaa, että maaseutu, maaseudun ihmiset ja maaseudun vihreät elinkeinot ovat jo nyt maksaneet kovan hinnan hallituksen säästötoimista. Toimikautensa alussa hallitus ilmoitti tekevänsä maa- ja metsätalouden leikkaukset etupainotteisesti, siten että vaalikauden viimeisinä vuosina uusia leikkauksia ei enää tulisi. Maatalouspolitiikan uudistuksen yhteydessä hallitus ja vastaava ministeri ovat useaan otteeseen todenneet, ettei leikkauksia ja menetyksiä viljelijöille tule. Kuitenkin käytännössä hallituksen toimet niin EU:n yhteisen maatalouspolitiikan uudistuksessa kuin kansallisissa ratkaisuissakin tuovat maatalouteen tilatasolle merkittävät leikkaukset ja kannattavuuden heikentymisen. Tätä sanojen ja tekojen ristiiriitaa on mahdotonta hyväksyä.

Keskusta odottikin, että hallitus olisi valtiontalouden kehysesityksessä vuosille 2015—2018 toteuttanut toimenpiteitä maa- ja metsätalouden kannattavuuden parantamiseksi. Kannattavuuden parantamisen sijaan hallitus esittää edelleen uusia heikennyksiä maa- ja metsätaloudelle.

Keskustan valiokuntaryhmän mielestä maa- ja metsätalous sekä uusiutuvan energian tuotanto ovat tulevaisuuden kasvualoja maassamme. Tällä vihreällä kasvulla voidaan synnyttää laajasti kotimaisiin voimavaroihin perustuvia, uusia työn ja yrittäjyyden mahdollisuuksia. Vihreä kasvu tukee vahvasti kansantalouttamme. Tuontia korvaavana ja vientiä vahvistavana kotimaiseen työhön ja raaka-aineisiin perustuvana toimialana se on tehokkain kotimarkkinasektori vaihtotaseemme vahvistamiseen. Vihreä kasvu ei kuitenkaan synny itsestään, vaan kehittyäkseen se vaatii pitkäjänteisyyttä sekä luotettavaa ja vakaata poliittista ilmapiiriä ja päätöksiä.

Hallituksen tulisi myös ymmärtää, että suomalainen maataloustuotanto ja kotimainen elintarvikejalostus ovat sidoksissa toisiinsa. Ilman kannattavaa perustuotantoa ei ole myöskään ko-

timaista jalostusta tai muita välillisiä työpaikkoja.

Hallitus on toiminut maaseutua kohtaan toisin kuin se aloittaessaan linjasi. Hallitusohjelmassa on painotettu useassa kohdassa maatalouselinkeinon toimintaedellytysten, kilpailukyvyn ja kannattavuuden parantamista. Ohjelmassa on keskeisenä lähtökohtana maaseudun monituloisyyden kehittäminen ja vahvistaminen. Hallitus lupasi edistää energiantuotannon monimuotoisuutta ja kannustaa bioenergian käytön lisäämistä. Alueiden vahvuuksista aiottiin hakea kasvua. Hallitus ei ole toiminut tavoitteittensa mukaisesti.

Elintarvikeala on Suomen keskeinen tuontia korvaava kotimarkkinasektori, tuotannonala, jolla on suuri vaikutus kansantalouteemme ja vaihtotaseeseemme. Hallitusohjelmaan onkin kirjattu ruokastrategian toimeenpano ja ruokalan kasvunäkymien hyödyntäminen. Näihin kirjauksiin ei ole tartuttu, vaan tässä vaiheessa konkreettiseksi edistämistoimeksi on nimetty vain kehittämisohjelman laadinta. Keskustan valiokuntaryhmä toteaa, että kehittämisohjelmia on tehty jo useita, ja nyt tarvitaan konkreettisia toimenpiteitä, sillä aikaa ei ole yhtään hukattavaksi.

Hallitus on myös ohjelmatavoitteidensa vastaisesti jo leikannut kansallisten tukien tasoa 10 prosentilla, lisännyt kustannuksia energiaveroilla ja maksukorotuksilla sekä heikentänyt yrittäjien työhyvinvointia ja työuran pidentymistä karsimalla lomituspalveluita ja korottamalla sijaisapumaksuja ja eläkemaksuja.

Keskustan valiokuntaryhmä ei hyväksy leikkauksia, jotka ovat vastoin sitä, mitä hallitus on itse linjannut ja toistuvasti tuonut lupauksin esille. Ellei hallitus muuta toimintalinjaansa, ovat maatilat täysin kestäättömän tilanteen edessä. Kansalliset leikkaukset realisoituvat päällekkäin EU:n maatalouspolitiikan uudistuksen aiheuttamien tulojen vähentymisien kanssa. Toitautuessaan hallituksen leikkauspäätökset vie-

vät pohjan hallitusohjelman kirjauksesta, jonka mukaisesti maataloustukijärjestelmän kokonaisuus ja parempi tarveharkintainen kohdentaminen ratkaistaan, kun päätökset EU:n maatalouspolitiikkauudistuksesta ovat tiedossa. Keskustan valiokuntaryhmä vaatii EU:n maatalouspolitiikan uudistuksesta johtuvien tukileikkausten kompensoimista kansallisesti. Hallitus ei kuitenkaan ole tätä kehusehdotuksessaan huomionnut. Tukikompensointikirjausten puuttuminen kehusehdotuksesta, kansallisten tukien leikkaaminen sekä viljelijöiden kustannuksia kasvattavat päätökset osoittavat, että hallitus hyväksyy kehusehdotuksellaankin suomalaisten viljelijöiden alenevan tulokehityksen.

Hallitus on kohdistanut maaseudun välle moninkertaiset leikkaukset. Maatalousyrittäjät ovat osallistuneet muiden yritysten ja kotitalouksien tavoin muiden hallituksen säästötoimien ja maksujen korotusten kattamiseen. Maataloustuotannon kannattavuus on heikentynyt koko ajan. Heikkenevä kannattavuus vaarantaa maatalouden mahdollisuudet vastata kasvavaan ruoan kysyntään, kestävään luonnonvarojen hoitoon ja elintarviketeollisuuden toimintaan ja työllistävyyteen. Vaaravyöhykkeessä on lisäksi elintarvikkeiden huoltovarmuus, jonka perusta on riittävä kotimainen raaka-aineperusta ja siihen perustuva elintarviketeollisuus.

Keskustan valiokuntaryhmän mielestä maatalouden investointiedellytykset on turvattava. Pitkään jatkunut maatilojen rakennekehitys on kasvattanut yksikkökokoja ja parantanut tuottavuutta. Velkaantuminen on kuitenkin huolestuttavasti kasvanut erityisesti nuorten investoivien ja tuotantoon kehittävien yrittäjien tiloilla. Rakenneuista huolimatta pääosa investoinneista tehdään velkarahalla, mikä merkitsee yhä kovempia tuottovaatimuksia liian alhaisten markkinatuottojen ja heikon kannattavuuden aloilla. Käytännössä tukileikkaukset kannattavuuden heikentymisen kautta vievät edellytykset investoinneilta.

Maatilatalouden kehittämisrahaston tulevaisuusvaihtoehtoista on tehty arvio. Yhtenä vaihtoehtona on esitetty investointien rahoituksen siirtämistä rahoitettavaksi suoraan valtion ta-

lousarviosta. Keskustan valiokuntaryhmä ei hyväksy tällaista muutosta. Keskusta pitää Make-
ran rahastoa osana isompaa kasvurahastoa ja ensisijaisena maatalouden rakenteen kehittämisen rahoituksen lähteenä. Vaikka kannattavuuskriisin kanssa kamppailevan maatalouden investointitahti on hidastunut, uhkaavat Make-
ran varat loppua kuluvan vaalikauden loppuun mennessä. Keskustan valiokuntaryhmä vaatii Make-
ran pääomien lisäämistä pikaisesti. Ellei rahaston pääomia vahvisteta, rahoitus ei tulevana vuosi-
na tule riittämään kestävä ja pitkäjänteisen rakennekehityksen tarpeisiin.

Keskustan valiokuntaryhmän mielestä viljelijöiden kohtaamaa byrokratiaa on karsittava. Mm. maataloustukijärjestelmää on pakko yksinkertaistaa. Kuluvalla hallituskaudella tukivalvonnat ovat entisestään kiristyneet. EU:n maatalouspolitiikkauudistuksen yhteydessä Suomi on valitettavasti myötäillyt komission hyvinkin paljon valvontaa ja yrittäjien hallinnollista taakkaa lisääviä esityksiä. Tätä ei voi hyväksyä.

Toimivat tie- ja tietoverkot ovat maaseudun elinvoimaisuuden perusedellytyksiä. Keskustan valiokuntaryhmä on huolissaan rapautuvan tieverkon vaikutuksista maaseudulla yrittämisen mahdollisuuksiin. Maaseudun elinkeinotoimintaa — erityisesti puun ja metsäenergian sekä elintarvikkeiden raaka-aineiden kuljetuksia — rasittaa heikkokuntoinen tieverkosto. Valtion ja kuntien panostukset liikenneväylien kunnostukseen ja perusparannukseen ovat selvästi alimitoitettuja tarpeeseen nähden. Metsäteollisuuden ilmoitukset tuotantoa ja puunkäyttöä kasvattavista investoinneista lisäävät painetta parantaa metsäteiden sekä alempiasteisten teiden verkoston kuntoa, mutta tätä ei kehysesityksessä kuitenkaan ole huomioitu. Keskustan valiokuntaryhmä ei hyväksy yksityisteiden tukien leikkauksia. Maaseudun vihreän talouden toimintaedellytysten turvaamiseksi ja massiivisten resurssien hyödyntämiseksi hallituksen olisi keh-
yksissä pitänyt linjata toimenpiteitä, joilla liikenneinfra eriasteisella tiestöllä turvataan ja nopea tietoliikenneinfra saadaan kattamaan koko maaseudun yrittäjäkenttä.

Keskustan valiokuntaryhmän mielestä hallituksen toiminta energiatuotannon monimuotoisuuden ja bioenergian käytön lisäämiseksi ei ole riittävästi tukenut uusiutuvan metsäenergian käytön lisääntymistä eikä maatilakokoluokan biokaasulaitosten syntymistä. Keskusta ei hyväksy turpeen verotuksen kiristystä vuoden 2011 tasosta. Turpeen verokohtelu ja Kemera-tukien verotus ja leikatut tukitasot ovat osaltaan heikentäneet dramaattisesti metsä- ja turve-energian tuloa markkinoille.

Keskustan valiokuntaryhmä ei hyväksy puun-tuotannon kestävyys turvaamiseksi tarkoitettujen tukien tasoa, joka on laskenut merkittävästi alle Kansallisessa metsäohjelmassa linjatun tavoitetason. Keskustan valiokuntaryhmä korostaa, että kehys ehdotus ei mahdollista eduskunnassa hyväksytyn Kansallisen metsäohjelman toteuttamista, vaikka hallitus on ohjelmassaan siihen sitoutunut.

Yksi harvoista hallitusohjelman toteutuneista kirjauksista koskee vesihuollon ja tulvasuojelun tukemisen varoihin kohdistettuja leikkauksia. Ehdotetut määrärahat eivät ole riittäviä tarpeeseen nähden. Hallitus on suunnitellut kattavansa puuttuvat varat hallinnonalan kehysten sisältä. Keskustan valiokuntaryhmä katsoo, että hallinnonalan kehyksissä ei ole näin mittaviin sisäisiin määrärahasiirtoihin varoja, joten tarvitaan muita ratkaisuja.

Keskustan valiokuntaryhmä toteaa, että hallituksen ympäristöpolitiikka on maaseudun näkökulmasta näyttäytynyt pääosin lupakäytäntöjen kiristymisenä ja maksujen korotuksina. Maatalouden tuotantorakennusten laajennusinvestointien ympäristövaikutusarvioinnit ovat kiristyneet ja lupien myöntöajat pidentyneet. Kehityssuuntana on vääristynyt, ja suurten teollisuusyritysten ongelmista rangaistaan nyt kaikkia kokoon tai tuotantosuuntaan katsomatta.

Keskustan valiokuntaryhmä on huolestunut maa- ja metsätalouden kehittämisen kannalta keskeisten ministeriöiden toiminnan erisuuntaisuudesta. Mikäli hallitus aikoo huolehtia Suomen vihreän kasvun vahvistamisesta ja kehittämisestä, sen tulee varmistaa kaikkien ministeriöiden ja politiikanlohkojen toimiminen joustavasti samoja tavoitteita kohden.

Mielipide

Edellä olevan perusteella katsomme,

että valtiovarainvaliokunnan tulisi ottaa mietintöä laatiessaan huomioon eriävissä mielipiteessä esitetyt näkökohdat joiden perusteella on todettavissa, etteivät maa- ja metsätalouden pääluokalle ehdotetut valtiontalouden kehukset vuosille 2015–2018 mahdollista hallitusohjelman toteuttamista.

Helsingissä 8 päivänä toukokuuta 2014

Lasse Hautala /kesk
Timo V. Korhonen /kesk
Jari Leppä /kesk

ERIÄVÄ MIELIPIDE 2

Perustelut

Hallitus on puhunut koko sen vallassaoloajan siitä, miten se turvaa ja ylläpitää elinvoimaisen ja turvallisen asuinympäristön sekä hyvät elämisen mahdollisuudet. Puheet ovat olleet maailmaa syyleileviä, mutta teot ovat olleet käytännössä hyvin vaatimattomia, ellei mukaan lueta hallituksen intoa olla mukana tukemassa eurooppalaisia pankkeja sekä Euroopan unionin kriisimaita erilaisten tukipakettien muodossa. Perussuomalaiset on johdonmukaisesti ainoana eduskuntapuolueena kieltäytynyt takaamasta tai maksamasta toisten euromaiden lainoja suomalaisten veronmaksajien varoilla. Näistä istuvan hallituksen tukipakettipäätöksistä sekä kansalaisemme että maamme on kokonaisuudessaan saanut maksaa kovan hinnan erilaisten palvelujen heikkenemisinä. Tästä syystä hallitus esittää jälleen kerran uusissa valtiontalouden (vuosien 2015—2018) kehyksissään melkoisen määrän silmankääntötemppeja ympäristön, maaseudun, asumisen, yrittäjyyden sekä työllisyyden ja sen hallinnonalan tilanteen korjaamiseksi.

Perussuomalaiset eivät voi kaikilta osin hyväksyä nyt tehtyä esitystä. Me haluamme omassa toiminnassamme yhä harjoittaa johdonmukaista ja rehellistä politiikkaa. Omissa ohjelmis-
samme olemme vankkumattomasti sitoutuneet suomalaisen hyvinvoinnin, maaseudun, työn, kilpailukyvyn, yrittäjyyden sekä isänmaan edun parantamiseen. Perussuomalaisten valiokuntaryhmän mielestä hallitus ei ole riittävässä määrin huomionnut eikä huolehtinut kotimaisen energian ja sen aseman parantamisesta, nimenomaisesti suhteessa tuontienergiaan. Nykyinen istuva hallitus jatkaa harkitsemattomia päätöksiään tässä suhteessa, kun se leikkaa muiden muassa pienpuun energiatukea. Ilmeisesti hallitus ei osaamattomuuttaan tai tietämättömyyttään halua tunnustaa maatalouden sekä maatalousyrittäjyyden sektorilla olevia mahdollisuuksia. Tässä yhteydessä on myös hyvä muistuttaa siitä, että Makeraan eli maatilatalouden kehittä-

misrahaan ei myöskään ole tällä hallituskaudella annettu lainkaan lisärahoitusta. Tämä on merkityksellistä, sillä maatalojen investointeja rahoitetaan rahastosta. Näistä epäonnistuneista päätöksistä kärsivät sitten sekä talous, kansalaiset että ympäristö.

Toisaalta valiokuntaryhmämme näkee myös huolestuttavana kehityssuuntauksena sen, että maaseudun kansallisen tuen (rakennetuki) määrä laskee aikaisemmasta tasosta. Tällä on huomattavia negatiivisia vaikutuksia maaseudun kehittämiseen etenkin Itä- ja Pohjois-Suomessa. Tämä on iso asia maamme maaseudun sekä maatalouden että sen elinvoimaisuuden kannalta, varsinkin kun pitää mielessä sen tosiasian, että maamme maatalouden saamat EU-tuet ovat alkavalla uudella rahoituskaudella voimakkaasti alenevia. Perussuomalaiset haluavat nähdä Suomen maaseudun sekä elinvoimaisena että monimuotoisena myös tulevaisuudessa. Teemme hartiavoimin töitä tämän tavoitteen eteen. Samaten puolustamme omassa politiikassamme voimallisesti sitä tavoitetta, että maassamme pystytään asumaan ja harjoittamaan maataloutta sekä maatalousyrittäjyyttä kattavasti kautta maan nyt ja tulevaisuudessa.

Lopuksi valiokuntaryhmämme ihmettelee hallituksen päätöstä nostaa sekä energiaverotusta että liikenteen polttonesteiden verotusta, sillä myös nämä päätökset lisäävät maaseudun rasitusta huomattavalla tavalla. Varsinkin, kun muistetaan vielä se, että jo aikaisemmilla päätöksillä hallitus on melko voimallisesti rasittanut kansalaisiamme maaseudulla asumisesta monin eri tavoin.

Mielipide

Edellä olevan perusteella katsomme,

että valtiovarainvaliokunnan tulisi ottaa päätöstä tehdessään huomioon eriävässä mielipiteessä esitetyt näkökoh-

dat, joiden perusteella on todettavissa, etteivät maa- ja metsätalouden (kehykset vuosille 2015—2018) määrärahat mahdollista sektorilla edes viljelijä-

väestön tulotason säilymistä ja toimintaedellytysten turvaamista tai vakautta eivätkä myöskään pitkäjänteistä kehittämistä.

Helsingissä 8 päivänä toukokuuta 2014

Lauri Heikkilä /ps
Reijo Hongisto /ps
Pirkko Mattila /ps